

Sygn. akt. III RC 170/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodnicząca SSR Małgorzata Klęk

Protokolant sekr. sąd. Marta Kubiak

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 roku w Zduńskiej Woli

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego O. K. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. O.

przeciwko A. K.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz małoletniego syna **O. K. urodzonego w dniu (...) w Ł.**, alimenty w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 06 grudnia 2016 roku, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. O. do dnia 10. każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami, za opóźnienie, w razie uchybienia terminowi płatności;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. nie obciąża małoletniego powoda opłatą sądową od oddalonej części powództwa;
4. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej;
5. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. O. kwotę (...) (jeden tysiąc dwieście sześć) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;
6. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności. Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym do tut. Sądu w dniu 25 listopada 2016 roku małoletni O. K. reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego A. O. zastępowaną przez adw. A. M., wniósł o zasądzenie od pozwanego A. K. alimentów w kwocie po 900,00 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki.

W odpowiedzi na pozew z dnia 16 grudnia 2016 roku pozwany A. K. reprezentowany przez adw. P. C., wniósł o oddalenie powództwa w części przekraczającej kwotę 450,00 złotych tytułem alimentów miesięcznie.

Na rozprawie jaka odbyła się w dniu 20 grudnia 2016 roku, strony postępowania podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

Na ostatniej rozprawie w dniu 16 marca 2017 roku, pozwany uznał powództwo do kwoty 450,00 złotych i wyraził wolę ugodowego zakończenia sporu przy kwocie 500,00 złotych miesięcznie, natomiast przedstawiciel ustawy małoletniego poparł powództwo i wyraził wolę ugodowego zakończenia sporu przy kwocie 700,00 złotych miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni O. K. urodził się w dniu (...) w Ł., pochodzi z nieformalnego związku (...).

Dowód: bezsporne i od p i s skrócony aktu urodzenia k. 7, zeznania świadka W. G. złożone na rozprawie w dniu 07 lutego 2017 roku min: 00:07:32-00:22:10

Rodzice powoda w dniu 15 października 2013 roku w sprawie I. N. 239/13 zawarli przed Sądem Rejonowym w Zduńskiej Woli ugode sądową, w której uregulowali kontakty z ich małoletnim synem w ten sposób, że A. K. będzie widywał się z nim w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca poza miejscem zamieszkania dziecka oraz w każdy pierwszy i trzeci piątek miesiąca, poza miejscem zamieszkania dziecka. Może on również widywać się z synem w latach parzystych w pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia i drugi dzień Świąt Wielkiej Nocy, a w latach nieparzystych w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia oraz pierwszy dzień Świąt Wielkiej Nocy, również poza miejscem zamieszkania dziecka.

Pozwany stara się wykonywać kontakty w ramach w/w ugody i w czasie kiedy syn pozostaje u niego, ponosi koszty związane z jego pobytom. Są to zazwyczaj spotkania krótkie, trwające od kilku do najdłużej 5 godzin. Kupuje wówczas dziecku okazjonalnie prezenty.

Dowód: ugoda sądowa z dnia 15 października 2013 roku w sprawie I. N. 239/13 k. 27 , zeznania A. O. złożone na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 roku min: 00:31:38 – 00:36:30 , zeznania pozwanego A. K. złożone na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 roku min: 00:36:30-0:44:51 , złożone na rozprawie w dniu 16 marca 2017 roku min: 00:32-00:45:57, zeznania świadka W. G. złożone na rozprawie w dniu 07 lutego 2017 roku min: 00:07:32-00:22:10

Uprawniony uczęszcza do Gminnego Przedszkola w O.. Koszty jego uczestnictwa w zajęciach przedszkolnych wynoszą około 170,00 złotych miesięcznie. Dodatkowo matka powoda opłaca ubezpieczenie dziecka, radę rodziców oraz sporadyczne ponadprogramowe zajęcia przedszkolne. A. O. corocznie ponosi koszty wyprawki przedszkolnej dla dziecka. Powód nie korzysta z odpłatnych zajęć dodatkowych, organizowanych poza placówką przedszkolną.

O. K. jest dzieckiem co do zasady zdrowym, niewymagającym specjalistycznego, kosztownego i długotrwałego leczenia. Małoletni uprawniony boryka się z częstymi infekcjami górnych dróg oddechowych, związanych głównie z alergią oraz objawami astmy. Leczenie chłopca w tym zakresie odbywa się w ramach refundacji NFZ, a konieczność poddawania go wizytom lekarskim jest sporadyczna. Recepty na stałe leki związane z alergią, matka powoda odbiera od pediatry w ramach zlecenia stałego.

Wymaga on również ponoszenia zwykłych kosztów utrzymania, na co składają się koszty związane z zakupem przyborów, ubioru czy wyżywienia, a także wyposażenia i utrzymania pokoju.

Dowód: pokwitowania wpłat k. 8- 9 , k. 61-64, faktury k. 66-77 wyprawka przedszkolaka k. 65, zeznania A. O. złożone na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 roku min: 00:05:42 - 00:31:38, zeznania świadka U. M. złożone na rozprawie w dniu 16 marca 2017 roku min: 00:05:39:00:09:54 , 00:12:49-00:17:42 , karta informacyjna k. 158-159

Pozwany, z wykształcenia mechanik samochodowy, od dnia 27 lipca 1992 roku jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w Z. na stanowisku kierowcy ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 3.686,15 złotych brutto i 2.326,33 złotych netto. W zeznaniu PIT 37 za 2016 roku, wykazał przychód brutto 42.466,59 złotych.

Zamieszkuje on w domu jednorodzinnym w Z. położonym przy ul. (...), nabytym w dniu 18 stycznia 2006 roku za kwotę 50.000,00 złotych, we współwłasności w częściach równych z siostrą U. M., która zajmuje się produkcją okien.

Pozwany ponosi całkowite koszty utrzymania domu w kwocie ok 900,00 złotych miesięcznie, gdyż zamieszkuje w nim sam. Użytkuje samochód m-ki A. (...) z 2006 roku należący również do siostry. Nie posiada żadnego innego majątku.

A. K. w czasie wolnym od pracy sprawował opiekę nad rodzicami w podeszłym wieku – nieżyjącym już H. K. urodzonym w dniu (...) oraz N. K. urodzoną dnia (...). Matka pozwanego legitymuje się lekkim stopniem niepełnosprawności – wymaga korzystania ze środków ortopedycznych oraz pomocy instytucjonalnej. Ojciec pozwanego kiedy jeszcze żył, wymagał długoterminowej opieki domowej, jako osoba niezdolna do samodzielnej egzystencji, w związku z chorobą narządu ruchu.

Pozwany poza powodem, ma na utrzymaniu córkę w wieku 15 lat, pochodzącą z innego związku. Na jej utrzymanie łoży comiesięcznie kwotę 350,00 złotych.

Dowód: zaświadczenie o dochodach k. 26 , pismo z MPK k. 54, akt notarialny k. 29-33, dowód rejestracyjny k. 28 , orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 37, skierowanie k. 36, orzeczenie lekarza orzecznika k. 38 zeznania pozwanego A. K. złożone na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 roku min: 00:36:30-0:44:51 , złożone na rozprawie w dniu 16 marca 2017 roku min: 00:32-00:45:57, zeznania świadka U. M. złożone na rozprawie w dniu 16 marca 2017 roku min: 00:09:54 – 00:17:42 , PIT 37 k. 143 – 146 , wydruk z portalu gogle maps k. 47

Matka uprawnionego A. O. z wykształcenia magister sztuki, od dnia 01 stycznia 2010 roku świadczy pracę na rzecz (...) Sp. z o.o. w Z., na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Jej wynagrodzenie w miesiącu wrześniu 2016 roku wyniosło 4.350,00 złotych brutto. Pracodawca poza wynagrodzeniem zasadniczym wypłaca matce powoda dodatkowe wynagrodzenie w ramach obowiązującego systemu premiowego, które w 2016 roku wynosiło od 50,00 do 2.700,00 złotych miesięcznie. W zeznaniu PIT 37 za 2016 roku A. O. wykazała przychód brutto w kwocie 64.877,94 złotych, zaś je realnych średniomiesięczny dochód netto wynosił 3.744,00 złotych. Podnosi przy tym swoje kwalifikacje – ostatnio uczęszczała na kurs agenta celnego organizowany przez (...) Ż. w Z., za który zapłaciła 1090,00 złotych.

Powód i jego matka zamieszkują wraz z jej rodzicami w miejscowości (...) D gm. Z.. Prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. A. O. jest właścicielką wskazanej nieruchomości w części odpowiadającej 1/3, której wartość zgodnie z deklarowaną sumą ubezpieczenia wynosi nie mniej niż 300.000,00 złotych. Dziadkowie macierzyści uprawnionego są emerytami i utrzymują się ze świadczeń emerytalnych w łącznej kwocie 2.500,00 złotych miesięcznie. A. O. korzysta ze wsparcia rodziców, głównie w postaci pomocy w opiece nad powodem.

Matka uprawnionego, poza nim, ma na utrzymaniu jeszcze jednego syna w wieku 18 lat, który uczęszcza do III klasy technikum.

Dowód: zaświadczenie k. 16 , zeznania A. O. złożone na rozprawie w dniu 20 grudnia 2016 roku min: 00:05:42-00:28:33 , złożone w dniu 16 marca 2017 roku min: 00:18:14 – 00:32:52, umowa o świadczenie usług oświatowych wraz z pokwitowaniami k. 58-60 , polisa ubezpieczenia k. 75 , decyzja k. 76 , PIT 37 k. 151-153 , zeznania świadka W. G. złożone na rozprawie w dniu 07 lutego 2017 roku min: 00:07:32-00:22:10 , pismo od pracodawcy k. 118

Wyżej wskazane ustalenia faktyczne Sąd oparł głównie za zeznaniach matki powoda, pozwanego oraz świadków w osobach U. M. oraz W. G.. Ich zeznania Sąd uzupełnił nieosobowym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, a wskazanym w przywołanych podstawach szczegółowych ustaleń.

Przechodząc do oceny zeznań matki powoda, nie sposób odmówić im waloru wiarygodności, lecz przedstawiane przez nią koszty utrzymania syna w oczach Sądu orzekającego w niniejszym postępowaniu, jawiły się jako przerysowane na potrzeby procesu, gdyż nie zostały poparte odpowiednim materiałem dowodowym okoliczności te wykazującym. W przekonaniu Sądu, wynikającym z zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego nabytego w toku wieloletniej praktyki orzeczniczej, matka uprawnionego, wyolbrzymiła potrzeby powoda oraz koszty konieczne dla ich zaspokojenia.

Niekwestionowane i bezsporne były te zeznania A. O. w których przedstawiła ona relacje z pozwanym i jego synem na tle historycznym, choć matka uprawnionego pomijała okoliczności istotne dla A. K., a związane m.in. z przekazywanymi synowi prezentami. Sąd dał wiarę, że uprawniony jest chorującym na alergię i powikłania z tym związane. Wymaga on leczenia, przy czym wynikające z tego konsekwencje, tak finansowe dla matki, jak i zdrowotne dla dziecka, nie są tak dalece negatywne, jak próbowała to przedstawiać matka powoda. O. K. zgodnie z jej zeznaniami leczy się w ramach refundacji NFZ, rutynowe wizyty lekarskie są rzadkie, a większość jego spraw zdrowotnych matka organizuje za pośrednictwem lekarza pierwszego kontaktu. W istocie dziecko zapada często na infekcje górnych dróg oddechowych, jednak nie są to choroby w sposób nadzwyczaj poważne, wymagające szczególnych nakładów finansowych i starań w opiekę nad dzieckiem.

Przedstawicielka ustawowa powoda w sposób rzetelny, bo poparty nieosobowym materiałem dowodowym i częściowo zeznaniami świadka W. G., przedstawiła swoją sytuację materialną. Zarabia dobrze, posiada majątek, nie ciąży na niej szczególne zobowiązania oraz korzysta z wsparcia rodziców. Podobnie jak pozwany ma na utrzymaniu jeszcze jedno – starsze dziecko. Ujawniony w toku sprawy stan faktyczny, pozwala na poczynienie konstatacji, że jej sytuacja materialna nie jest dobra.

Sąd okoliczności dotyczące zdrowia A. O., jako mające znaczenie wtórne dla sprawy, niezależnie od waloru ich wiarygodności, pominął. Matka powoda podała że cierpi na raka, nie powołała się natomiast na żadną dokumentację to stwierdzającą, jak też nie wykazała żadnych kosztów z tym związanych. Jednocześnie z tego powodu nie utraciła zdolności do pracy, którą stale wykonuje.

Zeznania pozwanego, Sąd ocenił jako co do zasady wiarygodne. Brak było w nich sprzeczności, były one konsekwentne, a przy tym logiczne. Pozwany nie kwestionował tego, że nie czyni szczególnych starań w wychowanie dziecka, przy czym podnosił - a wynika to również z nieosobowego materiału dowodowego oraz zeznań babki macierzystej i ojczystej powoda - że kupuje małoletniemu okazjonalnie prezenty i stara się o utrzymanie kontaktów z synem.

Deklarowane przez pozwanego dochody nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem zostały poparte dokumentacją w postaci zaświadczeń pracodawcy oraz deklaracją podatkową za ubiegły rok. Pozwany osiąga niższe dochody, niż A. O., choć nie są to dochody uniemożliwiające mu ponoszenie ciężaru utrzymania małoletniego O.. Poza takimi dochodami A. K. posiada majątek w postaci 1/2 części nieruchomości zabudowanej znacznej wartości.

Sąd nie miał również żadnych zastrzeżeń co do uwag związanych z zeznaniami pozwanego złożonymi na okoliczność jego relacji rodzinnych z siostrą oraz rodzicami. Choć matka powoda upatruje się w tych relacjach niejako podstępny ze strony pozwanego w którym ten próbuje ukrywać posiadany majątek, doświadczenie życiowe pozwala na ustalenie, że rzeczywiście pozwany w kontekście profilu działalności jego siostry korzysta z jej wsparcia niematerialnego.

Przechodząc do oceny zeznań świadka U. M., na wstępie Sąd wskazuje, że z racji powiązań rodzinnych z pozwanym, oceniał je w sposób szczególnie ostrożny. Miały one przy tym charakter drugoplanowy, gdyż świadek poza opisanymi relacjami jakie łączą go z pozwanym nie podała żadnych istotnych dla sprawy informacji. I tak w oparciu o nie Sąd ustalił jedynie, że U. M. zeznała na korzystanie przez brata z części jej majątku, który pochodzi z wykonywanej przez nią działalności gospodarczej związanej z produkcją okien. Jednocześnie zeznania świadka pozwoliły na ustalenie, że powód nie jawi się w jej oczach jako dziecko wymagające szczególnego leczenia i jest dzieckiem radosnym dorównującym w rozwoju swoim rówieśnikom.

Zeznania babki macierzystej małoletniego powoda W. G. były dla Sądu częściowo wiarygodne. I tak Sąd w oparciu o jej zeznania ustalił, że pozwany kontaktuje się z wnukiem, sporadycznie kupuje mu prezenty oraz słodycze. Świadek zeznała także prawdę na okoliczność źródła i wysokości dochodów jej oraz męża, co wynika z nieosobowego materiału dowodowego. Natomiast nie mogły korzystać z waloru wiarygodności te zeznania świadka, w których kwestionowała ona przyczynianie się w aspekcie finansowym do zaspokajania potrzeb uprawnionego i jego matki, bowiem co innego wynika z zeznań A. O., która podała, że prowadzi z rodzicami wspólne gospodarstwo domowe.

Analizując walor wiarygodności nieosobowego materiału dowodowego, przedłożonego przez strony postępowania, ocenić go należy jako wiarygodny w całości. W toku sprawy zgromadzono m.in. odpis skrócony aktu urodzenia powoda, pokwitowania opłat związanych z przedszkolem, faktury dotyczące niezbędnych dla powoda przedmiotów, zaświadczenia o zarobkach stron, kserokopię ugody sądowej, aktu notarialnego, dowodu rejestracyjnego dokumentację medyczną, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, wydruk z portalu google maps, pismo od pracodawcy, umowa o świadczenie usług oświatowych, polisa ubezpieczenia, decyzja, potwierdzenia przelewów, deklaracje podatkowe i inne. Brak było podstaw by, polemizować z treścią tych dowodów, szczególnie że część z nich wytworzona została w ramach prawem przewidzianych procedur, przez uprawnione do tego podmioty w ramach przysługujących im kompetencji. Materiał ten w swej istocie nie był kwestionowany przez strony, a zatem mógł być użyty w czynionych przez Sąd ustaleniach faktycznych.

Wskazując jednak na faktury dotyczące zakupu dóbr małoletniemu, Sąd po dokonaniu analizy dat ich sporządzenia oraz zdarzeń gospodarczych z nich wynikających, choć oceniając je jako wiarygodne to nie czynił na ich podstawie ustaleń co do kosztów utrzymania uprawnionego. Faktury te dotyczyły głównie zwykłych kosztów utrzymania dziecka, a związanych z zakupem ubioru, środków higieny i wyposażenia pokoju. Nie były to natomiast dokumenty potwierdzające ponoszenie przez A. O. ponadstandardowych wydatków.

Przedmiotem dowodzenia w niniejszej sprawie były fakty mające dla jej rozpoznania najistotniejsze znaczenie. Oceniając powyższy materiał dowodowy, który w głównej mierze i co do zasady w najistotniejszych dla sprawy aspektach pozostawał niesporny, Sąd dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, w oparciu o zasady logicznego rozumowania oraz wskazań doświadczenia życiowego, które z sposób oczywisty pozwalają wywieść uzasadnioną konstatację, że dotychczas przekazywane przez pozwanego dobrowolnie alimenty w kwocie po 350,00 złotych miesięcznie, nie odpowiadają istocie alimentacji dziecka.

W ocenie Sądu, do merytorycznego rozpoznania niniejszej sprawy, zbędnym było przeprowadzenie kolejnych dowodów z urzędu, ponadto strony nie wniosowały o uzupełnienie materiału dowodowego poprzez przeprowadzenie kolejnych wskazanych przez nie dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

W rozumieniu art. 133 § 1 k.r.o. istotną cechą dziecka, które jest uprawnione do alimentacji względem swych rodziców, jest to, iż nie jest w ono w stanie utrzymać się samodzielnie. Rodzice mogą zostać zwolnieni z obowiązku dostarczania dziecku środków utrzymania i wychowania w przypadku posiadania przez dziecko wystarczających dochodów ze swego majątku. (...) przekonanie o oczywistości ekonomicznych obowiązków względem dziecka również wydaje się silniejsze od przekonania o spoczywających na rodzicach obowiązkach o charakterze wychowawczym.

Zakres obowiązku alimentacyjnego rodziców precyzuje art. 135 k.r.o., zgodnie z którym jest on wyznaczany usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego. Te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustalaniu przez sąd wysokości alimentów (orzeczenie Sądu Najwyższego z 10 października 1960 roku, III CRN 350/69 OSNCP 1970/2/15).

Pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego nie posiada jednoznacznej definicji, gdyż nie ma stałego kryterium odniesienia, decydują o nich okoliczności konkretnego przypadku. Próbę uogólnienia tego pojęcia podjął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 roku (III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42) przyjmując, iż przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest zatem uzależniony od cech osoby uprawnionej (jej wieku, stanu zdrowia, zdolności intelektualnych itp.) oraz splotu okoliczności natury społecznej i ekonomicznej, w których osoba uprawniona się znajduje. Z kolei możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają nie tylko jego rzeczywiste zarobki i dochody, ale również zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności

umysłowych, jeśli istniejące warunki społeczno – gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 roku, III CRN 48/75 Lex nr 7702).

Podstawę prawną żądania małoletniego powoda stanowi art. 128 k.r.o., zgodnie z którym rodzice mają ustawowy obowiązek dostarczania dzieciom środków utrzymania, gdyż są oni krewnymi w linii prostej.

Niewątpliwym jest, że małoletni O. K. jest uprawniony do tego by rodzice go utrzymywali, gdyż nie posiada on majątku własnego, który pozwoliłby mu na samodzielne utrzymanie. W tym przedmiocie wskazać nadto należy, że O. K. uprawniony jest do tego, by żyć na równej stopie życiowej co jego rodzice.

Sąd nie ma wątpliwości co do tego, że pozwany A. K. jako ojciec zobowiązany jest do łożenia na utrzymanie syna, stosownie do jego usprawiedliwionych potrzeb, uwzględniających jego wiek i możliwości prawidłowego rozwoju. Wymieniony ma ku temu obiektywne możliwości, gdyż nie jest niezdolny do pracy, co więcej świadczy ją i osiąga z tego tytułu dochody. Ma on przy tym majątek własny i nie znajduje się w niedostatku.

Niezależnie jednak od powyższego, to na A. O. spoczywał ciężar dowodowy co do okoliczności mających znaczenie dla treści obowiązku alimentacyjnego pozwanego, a dotyczących rozmiaru i zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w tym także zakresu tych potrzeb które nie mogą znaleźć zaspokojenia lub ich zaspokojenie wiąże się z nadmiernym ciężarem dla niej. Tymczasem matka powoda sprostowała temu obowiązkowi jedynie częściowo. Zarówno jej zeznania jak i pozostały materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy oceniony w sposób dokonany powyżej, nie pozwolił na poczynienie ustalenia, że koszty utrzymania uprawnionego są tak wysokie i wynoszą one około 1.600,00 złotych miesięcznie. W poczynionych przez siebie wyliczeniach A. O. wskazała na koszty tego rodzaju, które i tak ponosiłaby gdyby prowadziła gospodarstwo domowe sama, a były to koszty związane z telewizją oraz ogrzewaniem. W swoich wyliczeniach wskazała również na wydatki okolicznościowe takie jak pobyty w szpitalu, wyjazdy wakacyjne czy też przyjęcia urodzinowe oraz zakup mebli. Z całą pewnością choć są to wydatki słuszne, to nie sposób uwzględniać ich jako stałe koszty utrzymania uprawnionego. W istocie przeprowadzone postępowanie dowodowe na okoliczność faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie dowiodło, że choć O. K. cierpi na alergię i związaną z tym astmą, to jego leczenie nie wymaga od matki ponoszenia szczególnych nakładów finansowych. Odbywa się ono w ramach refundacji NFZ, zaś przyjmowane przez uprawnionego leki nie są przy uwzględnieniu dochodów jego rodziców drogie. Uprawniony jest dzieckiem wymagającym ponoszenia tak wydatków, jak i osobistego wkładu w jego wychowanie przez rodzica pierwszoplanowego na poziomie typowym dla dziecka w jego wieku.

W ocenie Sądu przedstawione przez A. O. wydatki związane z utrzymaniem syna, należało uznać za uzasadnione do kwoty nie więcej niż 1.000,00 złotych miesięcznie. Jest to kwota uwzględniająca z jednej strony wiek O. K. oraz jego standardowe potrzeby związane z leczeniem i rozwojem oraz z drugiej strony poziom życia obojga jego rodziców. W pozostałym zakresie podnoszone przez matkę koszty zostały na potrzeby niniejszego postępowania znacznie zawyżone. Małoletni O. K. w dacie wyrokowania miał niespełna 6 lat, i w/w kwota zdaniem Sądu jest wystarczająca dla pokrycia wszelkich jego usprawiedliwionych potrzeb, które są związane przede wszystkim z kosztami zakupu ubioru, wyżywienia i środków higieny osobistej, podstawowych lekarstw oraz zapewnienia opieki przedszkolnej.

Zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego O. K. w kwocie po 600,00 złotych miesięcznie, od dnia 06 grudnia 2016 roku tj. od daty doręczenia pozwu, jest w ocenie Sądu właściwe i odpowiada z jednej strony usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego, zaś z drugiej potencjalnym możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Zasądzona kwota zapewni chłopcu prawo do wzrastania w takich warunkach, w jakich żyją oboje jego rodzice. Jednocześnie kwota ta uwzględnia fakt, że A. O. ponosi większy niż ojciec powoda, wkład w jego wychowanie.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo. W ocenie Sądu kwota 900,00 złotych jest niewspółmierna do usprawiedliwionych potrzeb chłopca, należy bowiem pamiętać o tym, że obowiązek alimentacyjny obciąża również matkę, która powinna także przyczyniać się do zaspokajania potrzeb syna.

A. O. zarabkuje około 1.400,00 złotych miesięcznie więcej niż A. K., prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wraz z dwójką swoich rodziców, osiągających dochód w kwocie około 2.500,00 złotych miesięcznie. W pozostałym zakresie

oboje rodzice małoletniego O. K. utrzymują po jednym dziecku z innych związków, co zostało także przez Sąd uwzględnione.

Sąd nie obciążył małoletniego powoda kosztami procesu od oddalonej części powództwa, opierając rozstrzygnięcie o kosztach na podstawie art. 102 kpc.

Sąd zasądził od pozwanego A. K. na podstawie art. 98 § 1 i 2 kpc na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli kwotę 360,00 złotych tytułem kosztów procesu.

Wobec częściowego uwzględnienia żądań o kosztach zastępstwa adwokackiego stron, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzać od A. K. kwotę 1.206,00 złotych na rzecz powódki.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Małgorzata Klęk

Sygn. akt I Ca 205/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Iwona Podwójniak

SSR del. Robert Pabin

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa O. K.

przeciwko A. K.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli

z dnia 28 marca 2017 roku, sygnatura akt III RC 170/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1, 4 i 5 w ten tylko sposób, że:

- a) obniża zasądzone alimenty z 600 złotych do kwot po 500 (pięćset) złotych miesięcznie;
- b) obniża kwotę zasądzoną w punkcie 4 z kwoty 360 złotych do 300 (trzysta) złotych;
- c) obniża kwotę zasądzoną w punkcie 5 z kwoty 1206 złotych do 720 (siedemset dwadzieścia) złotych;

I. oddala apelację w pozostałej części;

II. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.